

50054206 : สาขาวิชาสถาปัตยกรรม

คำสำคัญ : สถาปัตยกรรมกับการเคลื่อนที่ของเด็ก

รกรอง วงษ์วาล : สถาปัตยกรรมกับการเคลื่อนที่ของเด็ก. อาจารย์ที่ปรึกษา
วิทยานิพนธ์ : ผศ.ดร.ต้นข้าว ปาณินท์. 119 หน้า.

การศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาเกี่ยวกับทฤษฎีการเคลื่อนที่ของเด็กกับที่ว่าง
ทางสถาปัตยกรรม โดยคำนึงถึงการละเล่นแบบไทยและสากลร่วมกัน การเคลื่อนที่ของเด็กที่เกิด
จากสัญชาตญาณการอยู่รอดและความอยากรู้อยากเห็น การเคลื่อนที่ที่มีผลต่อการบริหารสมองทั้ง
ด้านซีกซ้ายและซีกขวา และความสำคัญในการออกแบบงานสถาปัตยกรรมที่สามารถส่งผลต่อการ
เคลื่อนที่

แนวความคิดในการออกแบบ คือ การคำนึงถึงลักษณะของการเคลื่อนที่ที่แตกต่างกัน
ไปตามพฤติกรรมของการเล่น โดยแบ่งเป็นทิศทางการเคลื่อนที่แบบมีกฎเกณฑ์ การเคลื่อนที่แบบ
อิสระ และการออกแบบได้ใช้พื้นผิว(Surface) ซึ่งเป็นองค์ประกอบสถาปัตยกรรม การใช้ระนาบ
แนวตั้งหรือแนวนอน (Vertical or Horizontal Plane) เช่น การเคลื่อนที่ช้า การเคลื่อนที่เร็ว การ
เคลื่อนที่ในที่แคบ ซึ่งบังคับให้เกิดการบิดตัว การเคลื่อนที่ที่กำหนดให้เกิดการก้มตัวของร่างกาย
โดยพยายามให้การเคลื่อนที่นั้นเป็นไปโดยอิสระและสนุกสนาน เพื่อให้เกิดการพัฒนาสมองของ
เด็กโดยผ่านการเล่น

ลักษณะโดยรวมของการเคลื่อนที่ของเด็ก เน้นการเคลื่อนที่โดยใช้พื้นผิวที่สามารถ
รองรับกิจกรรมที่ต่างกันตามความเหมาะสมของการเล่น ที่ว่างของการเคลื่อนที่กำหนดโดย
พื้นผิวที่ปกคลุมอาจมีการปรับเปลี่ยนบางส่วนได้เพื่อการเล่นกลางแจ้ง และการเล่นในร่ม เนื่องจาก
ตำแหน่งที่ตั้งอยู่ในพื้นที่ที่มีอุณหภูมิหนาว และร้อน ทั้งนี้ การเล่นสามารถเล่นร่วมในพื้นที่เดียวกัน
ได้ระหว่างเด็กโตกับเด็กเล็ก ตามความเหมาะสมของขนาดของพื้นที่ พฤติกรรมของการเล่น และมี
พื้นที่สำหรับผู้ใหญ่ที่มาร่วมใช้เพื่อมาดูแลเด็กได้ ดังนั้น จึงเกิดความแตกต่างของที่ว่างและการ
เชื่อมโยงของที่ว่างที่น่าสนใจ

ภาควิชาสถาปัตยกรรม บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

ปีการศึกษา 2554

ลายมือชื่อนักศึกษา.....

ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ .....

50054206 : MAJOR : ARCHITECTURE

KEY WORD : ARCHITECTURE AND CHILDREN MOVEMENT

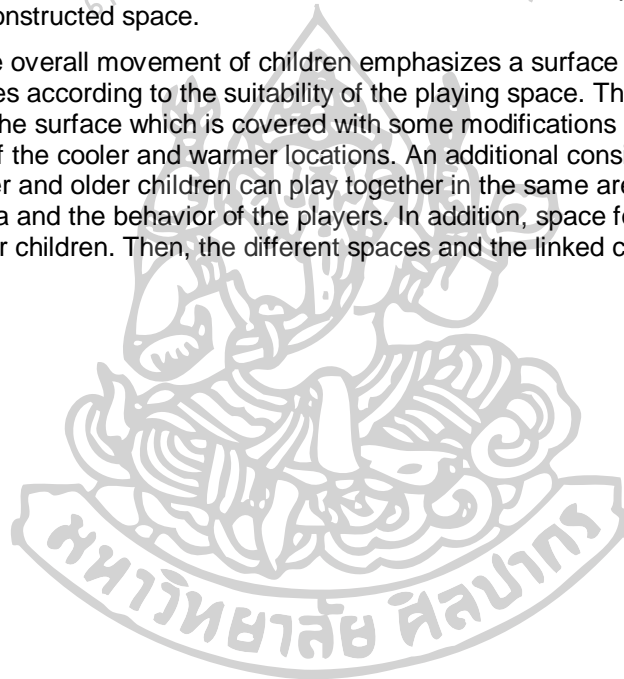
RONGROUNG WONGWAL : ARCHITECTURE AND CHILDREN MOVEMENT.

THESIS ADVISOR : ASST.PROF.TONKAO PANIN,Ph.D.. 119 pp.

This study aimed to learn about the motion theory of architectural space with regard to Thai and international children playing together. The movement of the children derives from their instinct for survival, and curiosity. This affects both the brain and the left and right hemispheres. The importance of designing architecture is to minimize decreased movement.

Conceptual design occurs regardless of the nature of the movement. Movement occurs according to the behavior of the players, the direction of their movement, rules, and freedom of movement. Architectural design for a surface uses the following components: the vertical and the horizontal planes, and slow or fast movement in the narrowest spaces. These movements have the force of the torsion assigned to the bending motion of the body providing free and fun movements. The brains of children will develop through playing in a safe and well constructed space.

The overall movement of children emphasizes a surface motion that can support different activities according to the suitability of the playing space. The space motion is determined by the surface which is covered with some modifications in shadow and lighting area because of the cooler and warmer locations. An additional consideration includes whether younger and older children can play together in the same area depending on the appropriate area and the behavior of the players. In addition, space for adults is included for supervising their children. Then, the different spaces and the linked circulation of spaces are of interest.

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยฉบับนี้สามารถสำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยความช่วยเหลือเป็นอย่างดียิ่งจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ต้นข้าว ปาณินท์ และ อ.พัฒนปกรณ์ ลีลาพฤทธิ์ อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ ซึ่งท่านให้คำปรึกษาและให้คำแนะนำตลอดมา รวมทั้งบุคคลที่ต้องขอขอบคุณเป็นอย่างมากคือ ศาสตราจารย์เกียรติคุณ อรศิริ ปาณินท์ รองศาสตราจารย์ ดร.วีระ อินพันทัง ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. อภิรดี เกษมสุข และ อาจารย์ลิขิต กิตติศักดิ์นันท์ อาจารย์ประจำภาควิชาสถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากรที่ได้กรุณาสละเวลาในการสอบวิทยานิพนธ์ในครั้งนี้

นอกจากนี้ผู้วิจัยขอขอบพระคุณ บิดา และมารดาของข้าพเจ้า ที่คอยให้ความรัก ความเข้าใจ รวมทั้งกำลังใจแก่ข้าพเจ้า และรวมถึงเพื่อนทุกคนที่คอยให้ความช่วยเหลือตลอดมา

